

Kringberichten

november 2017

Voorwoord

Er is alweer een maand voorbij. De tijd vliegt voorbij, zeggen we. Maar het is niet de tijd die vliegt, maar wij. Het gaat al wat beter met Mink, de man van Lenie. Toch is de rubriek 'wist u dat' dit keer nog niet ingevuld. Dat is natuurlijk logisch want Lenie heeft andere dingen aan haar hoofd momenteel. Wij wensen haar en Mink alle goeds toe!

In de afgelopen maand zijn Joep van Erp en Ines Dirks bij ons komen logeren. Eerst een week, daarna een maand. Eind november gaan we kijken of zowel zij als wij gezamenlijk verder willen. We hebben de hoop en het vertrouwen dat dit gaat lukken maar misschien ben ik nu in het openbaar te voorbarig. Joep en Ines kennen de Hoogstraatgemeenschap natuurlijk al heel wat jaren en zijn bekend met de historie. Daarom voelt het waarschijnlijk ook zo vertrouwd dat zij in huis zijn. Komende zondag is het Kringzondag. We gaan samen stilstaan bij de vraag wat je geraakt heeft in het afgelopen jaar, in relatie tot de kring. Wat zijn je 'Merkstenen', de titel van een boek van Dag Hammarskjöld. Veranderingen waren er voldoende, in ieders persoonlijke leven, in de Hoogstraatgemeenschap en in de wereld. Wat houdt je gaande, wat geeft je energie. Het zal vast weer een inspirerende bijeenkomst worden als we samen zijn.

Veel leesplezier!

Wat houd je bezig?

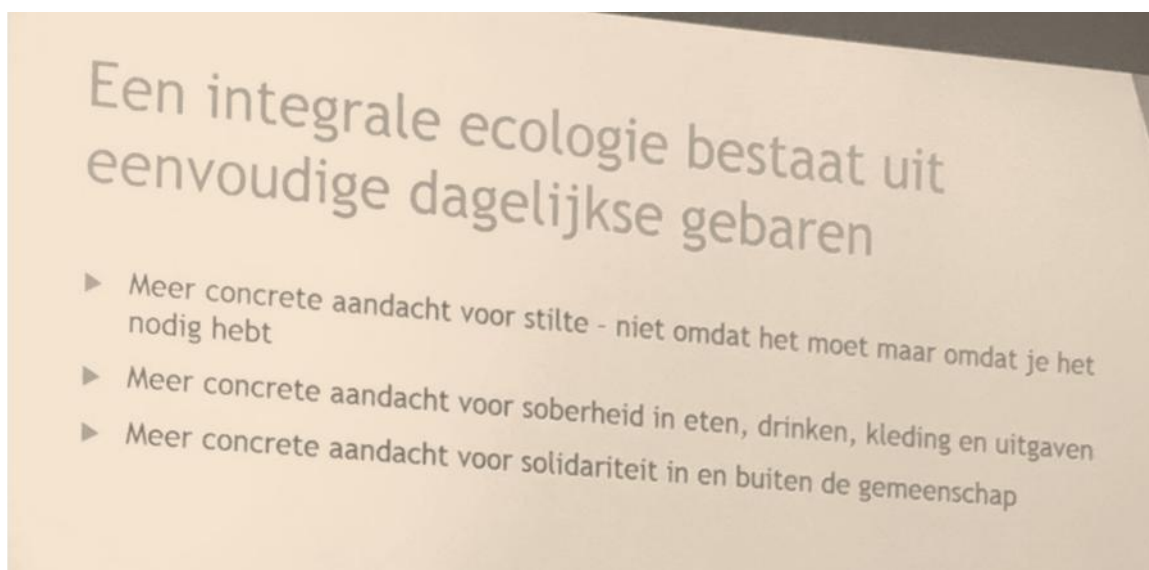
Een goede vraag van Annelies.

Natuurlijk hebben we ons gouden huwelijksfeest nog vers in ons hart en in ons geheugen. Wat een prachtig feest en wat fijn dat jullie als kring en als hoogstraatgemeenschap er ook waren. En wie niet konden lieten toch iets van zich horen.

Bedankt voor het mooie lied: "vijftig jaar, al een paar" en voor de mooie klankschaal. Het zuster Bets Fonds heeft maar liefs € 1.355,- opgebracht! En de plantjes staan allemaal in de grond. Vooral het saai stuk achter in de tuin is nu heel mooi geworden. We kijken met spanning uit naar het voorjaar, wanneer alles gaat bloeien.

Iets anders wat ons boeit is natuurlijk het leven op de Hooge Berkt. Al zeker 12 jaar zijn wij betrokken bij het Bergeijkse Platform Maatschappelijk Engagement. Het was een initiatief van Twan om binnen de gemeenschap de betrokkenheid op de maatschappij te verhogen. Het is ondertussen niet meer weg te denken. Er is veel aandacht voor duurzaamheid en voor eerlijk voedsel. Er is een vraag om met een zekere regelmaat speciale maaltijden te houden om aandacht voor de aarde, voor de honger in de wereld, voor regionale producten en dergelijke. Er is aandacht voor vluchtelingen en er is vanuit het Platform een diaconaal noodfonds opgericht voor mensen die tijdelijk financieel buiten alle regelingen vallen. En terwijl ik dit schrijf, krijg ik een mailtje binnen van

iemand van ons die naar een lezing is geweest van de abt van Koningshoeven over 'Laudato Si' en ons hier meer over wil vertellen. Hij stuurt ons o.a. de volgende tekst:

En tot slot: In het begin van deze maand zijn we bij twee bijeenkomsten aanwezig geweest in de Hoogstraatgemeenschap: een lezing van Yosé Höhne over haar verblijven in Irak én een herdenking voor de vele asielzoekers, die zijn omgekomen op hun vlucht naar een veilig land of omgekomen door uitzichtloosheid. We beleven dan de gastvrijheid van de nieuwe gemeenschap en hebben ook een beetje heimwee naar de tijd dat wij daar woonden met de zusters.

Gerard en Anneke

Bericht van de zusters

Wij laten jullie weten dat Zr. Véronique in het weekend is gevallen en ook door haar knieën is gezakt. Ze heeft veel spierpijnen een kneuzing in het bekken. De dokter adviseerde haar naar Annahof te gaan. Daar verblijft ze op dit moment en heeft daar een goede verzorging. We missen elkaar. Hoe het zich verder ontwikkelt is onzeker. We hopen en bidden dat ze zich hiervan mag herstellen. Een kaartje of een andere vorm van medeleven zal ze heel fijn vinden.

Het adres: Eerdsebaan 3 5482 DA Schijndel – Wijbosch Kamer 9

Met hartelijke groeten

Zrs: Albertha, Bets en Theofrida

De Koerden

Wij waren op 31 oktober bij de lezing van Yosé Höhne – Spatborth in de Hoogstraat-gemeenschap. De lezing had als onderwerp de situatie van Christenen en Koerden in het gebied rond Kirkuk (Irak). Het was een boeiende en inspirerende avond. Zie ook de website van de Hoogstraatgemeenschap. De Koerden hebben altijd onze bijzondere aandacht gehad. Daarom vonden we het zo fijn, dat de Hoogstraatgemeenschap deze avond georganiseerd heeft.

Ter informatie: Rond de jaren '90 – '91 hebben we veel acties ondernomen samen met de zusters van de Strijpsestraat en de Koerden.

- 1 x per maand stonden we op de zaterdag middag van 1 – 2 voor de Catharina kerk of voor de Heuvel Galerie om op te komen voor rechten van de Koerden (in Turkije). Ze werden vervolgd door

het Turkse leger en hele dorpen werden weggevaagd. De wake was in stilte, met af en toe een gongslag, als één van de Koerden een landgenoot of familielid herdacht.

- Ook stonden we 1 x per maand op zondag middag van 1 – 2 voor de militaire basis in Eindhoven. Deze wake was stil en een kaarsje brandde – een Bijbeltekst gelezen en een lied gezongen. We wilden aandacht vragen, omdat onze regering de F16 die daar stonden verkochten aan Turkije om die in te zetten tegen de Koerden. We hadden hierover goede informatie vanuit de Vredesbeweging. Kees Koning was fel tegen het inzetten van militair materiaal om mensen levens te doden.

- Zeker ook te vermelden dat een grote groep Koerden rond de Kersttijd in hongerstaking gingen en ± 1mnd in de Catharina kerk lagen. De hongerstakingende Koerden waren gevlucht uit Turks Koerdistan vanwege de vervolgingen en de meesten kregen geen asiel en moesten terug. Er waren hele gezinnen bij. Wij waren er ook, vaak delen van de nacht. Overdag sliepen ze –'s nachts waren ze wakker en dronken alleen thee met suiker. Ze waren ook blij met bezoekers. Op de 1ste Kerstdag vierden we daar de kerkdienst, omringd door vermagerde – slapende Koerden rondom het Priesterkoor. Na afloop van deze staking namen we twee Koerden op in ons huis als huisgenoot. Vandaar onze grote betrokkenheid op de situatie van de Koerden, hoewel nu na zoveel jaren later er andere problemen spelen, waar Yosé Höhne – Spatborth over sprak.

Zr. Theofrida.

Buren

Eén van de uitspraken die mij bijbleven van de levendige vertellingen van José op dinsdagavond 31 oktober ging over 'buren'. In haar verhaal over de situatie rond Kirkuk gaf ze uitleg over de verhoudingen tussen christenen en moslims. Bewoners van de steden en dorpen in de getroffen regio maakten onderscheid in drie typen mensen; de burenen, de regering en de imams. Van de laatste twee groepen moesten ze niks hebben. Echter; over de burenen niks dan goed. Het maakte niet uit welk geloof je aanhing. Buren ondersteunden elkaar. Je kent elkaar, weet in welke moeilijke omstandigheden je verkeert en laat elkaar dus niet in de steek.

Daags erna ging ik in gesprek met mijn mentorleerlingen (een tweede klas van 'havo-kans' meiden en jongens van 13-14 jaar) over vooroordelen. Op het schoolbord maakte ik drie kolommen; ik gaf elke kolom een titel. Achtereenvolgens; Helmonders, Polen en moslims. Ik nodigde de leerlingen uit om op het bord alle vooroordelen die zij hadden/kenden over de drie groepen op te schrijven. Ik hoef hier niet te herhalen wat er allemaal op het bord verscheen. Pubers zijn in dat opzicht eerlijk en alle mogelijke vooroordelen stonden op het bord. In het opvolgend gesprek mochten ze uiteraard vertellen wat zij ervoeren bij de vooroordelen. Het ene relaas was nog smeüiger dan het andere. Na deze uitwisseling was mijn vervolgvraag: 'Wie kent persoonlijk een Helmonder, Pool of moslim?'

Bij iedereen ging uiteraard de vinger omhoog. In het vervolgesprek met de leerlingen konden alle vooroordelen naar het rijk der fabelen worden verwezen. Een Helmonder, Pool of moslim als buur vormt geen probleem. Je kent elkaar, krijgt begrip voor elkaar en je leert beter naar elkaars situatie te kijken. Ik vond het een mooi en hoopgevend signaal dat 'de jeugd' snapt en voelt hoe het echte leven in elkaar steekt.

Erik van der Hoeven

Herdenking omgekomen vluchtelingen

Op 3 november vond bij de Hoogstraatgemeenschap de jaarlijkse herdenking plaats van de omgekomen vluchtelingen.

Deze werd weer georganiseerd door de werkgroep H.O.V. (Humaan Omgaan met Vluchtelingen).

Wij stelden hen centraal in ons midden. Het was een grote kring van mensen in de huiskamer. Er was ruimte voor stilte, gezang, we staken kaarsjes aan en luisterden naar de uiteenzetting van Leny over het asielbeleid van het

nieuwe kabinet. Dat stemde niet hoopvol.

We gingen naar buiten om bij het monumentje van de slachtoffers van de Schipholbrand in 2005 een bloemenkrans te leggen en daar een lied te zingen.

Het was een waardevolle, ingetogen avond. Verbondenheid geeft kracht om je te blijven verzetten tegen vormen van onrecht. (Zie ook de website van de Hoogstraatgemeenschap) We vonden het fijn en waren blij met de gastvrijheid van de Hoogstraatgemeenschap om deze viering te kunnen houden.